

ת"פ 12624/10/15 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד אסמאעיל אזברגה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 12624-10-15 מדינת ישראל נ' אזברגה
7.12.16
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא

ע"י ב"כ עו"ד עמיחי רוזה

נגד

אסמאעיל אזברגה

ע"י ב"כ עו"ד מירב נוסבוים

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **הסעת תושב זר השוהה שלא כדין**, בניגוד לסעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; **והפרעת שוטר במילוי תפקידו**, בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי העובדות, ביום 28.6.15 בשעה 10:20, בדרך המוביל בכפר-סבא, הסיע הנאשם ברכב מסוג פורד טרנזיט, את תושב האזור עבד טביה, אשר במועד הרלוונטי שהה בישראל שלא כדין ולא החזיק בהיתר כניסה או אישור עבודה כדין. לאחר שעוכב הנאשם על ידי השוטר אברהם אטבריאן, פנה הנאשם לתושב האזור ואמר לו "תגיד שעלית עכשיו לרכב", וזאת בכוונה להכשיל את השוטר במילוי תפקידו.

3. הנאשם כפר בביצוע העבירות. במענה לכתב האישום נטען כי הנאשם הסיע 14 פועלים שכל אחד מהם אחז אישור כניסה כדין. כאשר עצר הנאשם בסמוך לקניון G בכפר-סבא, הגיע שוטר על מנת לבצע בדיקה. כל הפועלים ירדו מהרכב ונבדקו. **"אותו שב"ח היה שם וחיכה בתחנת האוטובוס ואכן רצה לנסוע עם הנאשם. שאל אותו אבל מיד נעצר"** (עמ' 3, ש' 12).

הנה כי כן, גדר המחלוקת על פי המענה לכתב האישום היא האם הנאשם הסיע את תושב האזור כגירסת התביעה או

שמא תושב האזור כלל לא הוסע על ידי הנאשם ושהה כל העת בתחנת האוטובוס (אף אם "רצה" לנסוע עם הנאשם) כגירסת ההגנה. יצויין, כי לא היתה מחלוקת שתושב האזור לא אחז באישור שהיה כדין במועד הרלוונטי, אלא היה בעל היתר לעבודה במרחב התפר בלבד (ת-2/ת-4).

מטעם המאשימה העידו שוטר הסיור, אברהם אטבריאן, והפקח המסייע, בן אהרוניאן, אשר עיכבו את הנאשם. מטעם ההגנה העידו הנאשם ותושב האזור, עבד אל מקצוד טביה.

4. **השוטר אברהם אטבריאן**, סייר בתחנת רעננה, העיד כי נסע מאחורי רכב הנאשם והפקח שהיה עמו חשד בו שהוא מסייע שוהים בלתי חוקיים. לאחר שנסעו אחרי הרכב, עצרו אותו בתחנת האוטובוס. הנאשם הזדהה על פי תעודת זהות. השוטרים פתחו את דלת הרכב והחלו לרדת ממנו הנוסעים. ברכב היו שלוש שורות. לכולם היו אישורי שהייה כדין. **"כשהגעתי לשורה האחרונה שאלתי את האחרון אם יש לו אישור, והוא אמר לי כן. בדקתי את האישור, אין לו אישור להיות בארץ"** (עמ' 5). הנאשם החל "לעשות פרובוקציות" ולאחר שהודע לו שהוא עצור בגין הסעת שוהים בלתי חוקיים **"הוא פנה לשב"ח בעברית ואמר לו תגיד שעלית פה בתחנת אוטובוס. התחיל לצעוק על השב"ח ולאיים עליו לידי תגיד שעלית פה, תגיד שעלית פה"** (עמ' 5). העד הבהיר כי השב"ח ירד בסוף, לאחר שכל הפועלים האחרים ירדו מרכב הנאשם והוא ישב "בספסל האחורי בגב. הוא לא יכל לקפוץ מהשמים ולא מלמטה" (עמ' 6). העד מסר כי הנאשם העלים את מפתחות הרכב והיתה שם "המולה" כי הגיעו עוד אנשים, כנראה בני משפחתו. הנאשם הסכים כי יבוצע חיפוש ברכבו, אך המשיך לעורר פרובוקציה כשאמר לשוטרים "גנבתם לי כסף... אני אתלונן עליכם" (עמ' 6). רכבו של הנאשם לא נגרר לתחנה, אך הנאשם נעצר והובא לחקירה. תגובת הנאשם למעצרו היתה: **"הוא (השב"ח - א.ש.) עלה, אבל הוא היה בסוף ולא יכל לעלות"** (עמ' 6, ש' 10). העד סיפר כי לאחר שרכב הנאשם עורר חשדו של הפקח שהיה איתו, הם עצרו את הרכב בתחנת האוטובוס בצורה מסודרת, זאת לאחר שנסעו אחריו "כמה דקות", כרזו לו וביקשו ממנו לעצור (עמ' 6). העד סיפר כי משניגש לרכב הוריד את הנוסעים ממנו, "אחד אחד, מזכה אחד אחד ומגיע לסוף ואז היה את השב"ח ללא אישור" (עמ' 6). לדבריו, השב"ח ישב **"בסוף. בספסל האחורי. לכן לא הסתדר עם דברי הנהג שהשב"ח קפץ לתוך הרכב"** (עמ' 7, ש' 5).

בחקירה הנגדית אישר העד שלא רשם בדו"ח הפעולה (ואף לא נרשם בדו"ח הפעולה של הפקח) כי הופעלה כריזה בניידת כלפי הנאשם (עמ' 7, ש' 28). העד שלל הצעת הסניגורית לפיה רכב הנאשם היה כבר בעצירה בתחנת האוטובוס ונוסעים יורדים ממנו כשהגיעו אליו השוטרים (עמ' 7). העד אף שלל ששהו בתחנת האוטובוס אנשים שהגיעו קודם לעצירת רכב הנאשם במקום (עמ' 8). העד הגדיר כ"הזויה" את תיזת ההגנה לפיה השב"ח שהה בתחנת האוטובוס ומשראה את השוטרים קפץ לרכבו של הנאשם והתחבא בתוכו (עמ' 8). העד נשאל אם הנאשם אמר לשב"ח "תגיד שעלית כאן" בשפה העברית והשיב בחיוב. אם כן, נשאל, כיצד זה הגיוני שהנאשם ינסה לשבש את החקירה בשפה העברית כאשר השוטרים לידו. העד השיב "אצלו אין הגיוני. הוא האשים אותנו שגנבנו לו כסף. רצה את התרופות קל, רוצה מים. גילינו אנושיות ודיברנו ברוך. הבן אדם לא מבין עניין. כל הזמן עושה הצגות" (עמ' 8, ש' 29). העד נשאל מדוע לא תישאל את יתר הנוסעים מתי עלה השב"ח לרכב והשיב **"לא תשאלתי... השב"ח אמר לי שהוא עלה במחסום וזה רשום בדו"ח פעולה"** (עמ' 9, ש' 11). לדברי העד, מפתחות רכב הנאשם לא נמצאו, "כנראה העלימו את זה", ובעצה אחת עם הרמ"ח הוחלט שלא לגרור את הרכב לתחנה ולהשאירו במקום הארוע (עמ' 9). לדברי העד הנאשם אמר לשב"ח לומר שעלה לרכב כאן תוך כדי שהוא מתקרב אליו בצורה מאיימת ובצעקה (עמ' 10, ש' 7).

5. **השוטר העירוני בן אהרוניאן**, העיד כי בעת שנסע יחד עם השוטר אטבריאן בכביש מס' 55 הבחין ברכב טרנזיט לבן שעוצר "עצירה פתאומית". מהרכב ירדו נוסעים והעד והשוטר עצרו מאחורי הטרנזיט. הנוסעים היו תושבי

שטחים והנוסע האחרון, עבד אל מקצוד (השב"ח) שהה במושב האחרון של הרכב (עמ' 10). כשהשוטר הפנה את תשומת לב הנאשם לכך שהסיע שב"ח, "איסמאעיל צעק אני לא מכיר אותך, הוא עכשיו עלה לרכב, הוא לא היה ברכב" (עמ' 10, ש' 26). "איסמאעיל צעק אני לא מכיר אותך. אחרי זה איסמאעיל אמר לעבד אל מקצוד, כמו שאני שמעתי, שיגיד שהוא לא נסע והוא עלה עכשיו" (עמ' 10, ש' 28). השוטר ביקש מהנאשם את מפתח הרכב על מנת לבצע חיפוש אך הנאשם אמר לו שהמפתח נעלם. בוצע חיפוש בהסכמת הנאשם ולא נמצא דבר (עמ' 10). הנאשם נעצר תוך כדי שהוא טוען שתעודת הזהות שלו נעלמה באשמת השוטרים (עמ' 11). העד הסביר שכשאמר שרכב הנאשם נעצר בפתאומיות התכוון לכך שניידת המשטרה בה נסע היתה עם "צ'קלקה" ורואים שהיא ניידת מזוהה, על כן, יתכן שהנאשם עצר להוריד את הנוסעים כמה שיותר מהר. לדבריו, שמר כל הזמן על קשר עין עם רכב הנאשם ועם הנוסעים שירדו ממנו, ועל כן, "הדגשתי שהשב"ח ישב מאחורה ולא עלה" (עמ' 11, ש' 10).

בחקירה הנגדית סיפר העד כי הנאשם חלף על פני הניידת בה נסע וכי הניידת לא עקבה אחריו (עמ' 11). עוד השיב כי לאחר שהנאשם נעצר החלו יורדים נוסעים מהרכב אותם בדק יחד עם השוטר, "את ה-30-40 אחוז שירדו ראשונים בדקנו מחוץ לרכב. את הנותרים נתנו לנו תעודות כשהם ברכב ואז הם ירדו. השב"ח ישב מאחורה ונתן לי את התעודה מאחורה" (עמ' 12, ש' 7). העד עומת עם תיזת ההגנה - "ש. אומר הנאשם שהוא עצר בתחנה, זו הייתה התחנה הסופית, כל האנשים שהסיע היו אישורים וכשהם ירדו השב"ח קפץ לרכב. יכול להיות שלא הספקת להבחין בכך, כשאתה נוסע ובתנועה והדלת שנפתחת היא בצד, אתה לא יכול לראות מי הספיק לרדת ומי לעלות". על כך השיב העד - "ת. אותו שב"ח ישב בספסל האחרון. לא רק שראיתי. עמדתי לידו כשהוא ירד החוצה. לא היו בכלל אנשים בתחנה. היה גדר שהסיעו לקפוץ מעליה קלושים... אני עוצר מאחורי הרכב, אני מסתכל מולי... בקסם לא קרה. אני הייתי נהג. כשעצרתי את הרכב אני לא יכול לעצור בעיניים עצומות. אני מסתכל מה יש מולי. עצרתי תוך כדי שאני מסתכל. היה קשר עין רצוף" (עמ' 12, ש' 11 ואילך). לדברי העד, הנאשם אמר לשב"ח "תגיד שעלית עכשיו לרכב" בשפה העברית. "הוא לא צעק כדי שנשמע, זה היה בלחש. היה קרוב אלי ובגלל זה שמעתי" (עמ' 13, ש' 9). העד עומת עם דברי השוטר לפיהם הנאשם צעק את הדברים לעבר השב"ח והשיב "מה שהוא צעק זה מה שאמרתי בהתחלה. הוא לא עלה לרכב. זה מה שצעק בהתחלה. לשב"ח אמר את הדברים בשקט אבל שמעתי" (עמ' 13, ש' 11). העד השיב כי לא ראה לנכון לשאול את יתר הנוסעים לגבי השב"ח כי "ראיתי בעיניים שלי שהוא ירד מהרכב ולא עלה. אין לי מה לשאול אותו" (עמ' 13, ש' 18). לאחר הארוע, הגיע לתחנת האוטובוס אדם אחד עמו דיבר הנאשם בערבית. לא הגיעו "המוני אנשים זרים" (עמ' 13, ש' 31).

6. **הנאשם** בהודעתו (ת/1) סיפר שהסיע 14 נוסעים ממעבר אייל ובדק שלכולם יש אישורים. ליד קניון G בכפר סבא הוריד את כל הנוסעים, "והוא השוטר היה אחרי בדיוק והבחור הזה השב"ח קפץ מתחנת אוטובוס לתוך האוטו שלי והשוטר ראה את זה. אני אמרתי לשוטר זה לא איתי הבחור הזה בא מבחוץ, הוא אמר לי אני צריך לנסוע לאלפי מנשה. השוטרים אמרו לי זה איתך, אני אמרתי להם זה לא היה איתי. השוטרים ראו אותו בחוץ". הנאשם נשאל מדוע החל **לצעוק** כאשר פנו השוטרים לאותו שב"ח, והשיב "למה הם אמרו שהוא איתי באותו אז בגלל זה". בהמשך, הוטח בנאשם כי הסיע את השב"ח אשר ישב בספסל האחורי ברכב, והשיב "לא הוא היה בתחנה תפסו אותו, הוא לא היה איתי בכלל". הוטח בנאשם כי השב"ח אמר לשוטר ברגע המעצר שהוא עלה לרכבו במחסום והנאשם השיב "לא נכון. הוא אמר תחזיר אותי לאלפי מנשה".

בחקירה הראשית סיפר הנאשם שהוא עובד בהסעות. באותו יום הסיע 14 פועלים ממעבר אייל לאחר שבדק את האישורים שאחזו. בתחנת האוטובוס בה עצר עמדו כ-50 אנשים. לדבריו, "את האיש הזה (השב"ח -א.ש.) לא

ראיתי. נשבע לך לא ראיתי אותו. עד שעלה לאוטו, אמרתי זה לא איתי... מאיפה עלה השב"ח, אם עלה או לא עלה, אני לא יודע. אמרתי לשב"ח בעברית מול השוטרים היית איתי אמר להם לא" (עמ' 14, ש' 24). לדברי הנאשם, אמר לשב"ח את הדברים בעברית כדי שהשוטרים יבינו זאת. אם היה מדבר בערבית היה מעלה את חשדם. הנאשם הכחיש שהעלים את מפתחות הרכב וטען שלאחר שנחקר שב למקום הארוע ורכבו היה במקום עם המפתחות. עוד טען שלא האשים השוטרים בגניבת כסף או בנטילת תעודת הזהות שלו (עמ' 15). לדבריו, בעבר נהג להוציא "מהשטחים בלי אישורים את כולם. היו מבריחים פועלים בלי אישורים" (עמ' 15, ש' 17), אך היום אינו מתעסק בזה יותר. הנאשם הכחיש שהגיעו למקום בני משפחתו או אחרים עימם שוחח בערבית.

בחקירה הנגדית סיפר הנאשם שעצר את רכבו בתחנת האוטובוס ורק לאחר מכן הגיעה ניידת המשטרה (עמ' 16). לדבריו, הפועלים ירדו מרכבו ועד שהגיעו השוטרים ירדו "כמעט כולם" (עמ' 16, ש' 10). הפועלים ירדו משתי דלתות הפונות לצד המדרכה מימין, דלת הנוסע מלפנים ודלת הנוסעים מאחור, על שתיהן יש לנאשם שליטה (עמ' 16, ש' 12). ניתן לרדת מהרכב רק מצד ימין הפונה למדרכה, משתי הדלתות. הנאשם סיפר שברכב 14 כסאות נוסעים, להבדיל מספסלים (ראה שרטוט **נ/1**). בכסא הנוסע שלצידו ישב פועל. הנאשם טען שכמעט כל הנוסעים ירדו מהרכב ונתרו בו כ-4-5 נוסעים כשהתקרב השוטר. הוטח בנאשם ששני השוטרים העידו שבדקו את השב"ח כאשר הוא נמצא בתוך הרכב. על כך השיב הנאשם - **"לא. אין דבר כזה. אם הוא קפץ או לא מהתחנה, אני לא יודע. לא ראיתי אותו"** (עמ' 17, ש' 13). הנאשם עומת עם גירסתו במשטרה לפיה הוא מסביר מדוע לשב"ח ששהה עמו ברכב לא היו אישורים שכן הוא קפץ מתחנת האוטובוס לתוך רכבו, וכעת טוען הנאשם שכשהגיע השוטר השב"ח כלל לא היה ברכב, אך הנאשם התחמק מלהשיב תשובה עניינית ושב וטען - **"אני לא לוקח אנשים כאלה. אני בדקתי את כולם במעבר אייל. בדקתי להם אישורים. זו עבודה שלי לבדוק אישורים. למה אני צריך אותו?"** (עמ' 17, ש' 20). משנשאל הנאשם אם ראה את השב"ח קופץ לתוך רכבו, השיב - **"אמרו לי הפועלים מישהו עלה לך לאוטו. הוא קפץ לאוטו. ראיתי אותו. אמרתי להם זה לא איתי"** (עמ' 17, ש' 25). ובהמשך - **"מישהו עלה מהתחנה לאוטו שלי. אמרתי זה לא איתי"** (עמ' 18, ש' 7). ובהמשך חזר בו - **"לא ראיתי אותו. הוא קפץ בתחנה על הרכב שלי על הרכב שלי אני הורדתי אותו מהרכב שלי"** (עמ' 18, ש' 10). ושוב סתר עצמו - **"ש.ב. השוטר אומר שהוא ישב אחרון מאחורה. ת. לא. הוא ישב אחרי. הוא לא ישב באוטו. הוא עלה לאוטו ואמרתי לשוטרים הנה בבקשה, הורדתי אותו מהרכב"** (עמ' 18, ש' 12).

7. **עד ההגנה, השב"ח, עבד אל מקצוד**, העיד כי הוא בן 26, נשוי ואב ל-3 ילדים, מתגורר בקלקיליה. כיום אוחז באישור שהייה כדן. ביום הארוע עלה על אוטובוס במעבר אייל וירד בתחנה ליד קניון G בכפר סבא. הוא אמר היה להגיע לעבודתו באלפי מנשה. **"שאלתי את הנאשם האם אתה יכול לקחת אותי לאלפי מנשה, עדיין לא הספקתי כל כך לומר לו, ואז השוטר הגיע מאחור במכונית, הוריד את הפועלים, ירדתי, הוא ראה אותי, אני עמדתי בתחנה כשהוא הוריד את הפועלים"** (עמ' 21, ש' 25). העד נשאל אם נכנס לרכב של הנאשם והשיב - **"לא, אני הייתי בתחנה"** (עמ' 21, ש' 29). העד הופנה לכך ששני שוטרים העידו שהורידו אותו מהרכב של הנאשם, אך העד בשלו - **"אני לא משקר, אם הייתי ברכב הייתי אומר את האמת, אמרתי מה שיש לי"** (עמ' 22, ש' 6). העד סיפר שאין לו היכרות מוקדמת עם הנאשם ואישר שהנאשם אמר לו בעברית, בעת האירוע, "שאני לא הייתי איתו" (עמ' 22).

בחקירה הנגדית, עומת העד עם גירסת הנאשם בה אישר כי העד עלה על רכבו ואילו הוא טוען שלא עלה על רכבו אלא עמד בתחנת האוטובוס והעד השיב **"אני לא הייתי בתוך הרכב"** (עמ' 23, ש' 27). העד נשאל כמה אנשים עמדו בתחנה בזמן המעצר והשיב - **"משהו בסביבות 13-14 לא יודע בדיוק, הם ירדו תוך כדי העמידה שלי"** (עמ' 24).

ש' 8). לאחר מכן, עומת העד עם דברי הנאשם לפיהם עמדו בתחנה בסביבות 40-50 אנשים, והוא השיב - "אני עם הפנים שלי לאלפי מנשה, ירדו מהרכב 13-14 אנשים. אני אומר ברצינות 13-14 אנשים" (עמ' 24, ש' 17).

דין והכרעה

8. לאחר ששמעתי את העדים, לרבות הנאשם, עיינתי במוצגים והקשבתי לסיכומי ב"כ הצדדים, השתכנעתי, מעבר לספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, דהיינו הסיע את תושב האזור מבלי שאחז אישור שהייה כדין והכשיל שוטר במילוי תפקידו. להלן טעמי:

א. אני נותן אמון מלא בעדויות השוטרים, באשר לתיאורם את ליבת האירוע, לפיהן עצרו את הניידת מאחורי רכב הנאשם - אשר עורר חשדם כמי שמסיע שוהים בלתי חוקיים - ותוך שהם שומרים על קשר עין עם רכב הנאשם והנוסעים היוורדים ממנו, לא הבחינו באדם העולה לרכב. על כן, המסקנה המתבקשת היא שהשב"ח עבד אל מקצוד שהה ברכב הנאשם כל העת, עד לרגע עצירתו בתחנת האוטובוס, אז התבקש מהשוטרים לרדת כשהוא יושב במושב האחורי ברכב. השוטרים העידו על הארוע מזכרונם ודו"חות הפעולה שערכו לא הוגשו. שניהם סיפרו ששהו במשמרת סיור שגרתית ורכב הנאשם עורר את חשדם; שניהם העידו שנסעו מאחורי רכב הנאשם עד שנעצרו מאחוריו, תוך שמירה על קשר עין עם הרכב והנעשה מסביבו; שניהם העידו כי לא הבחינו באיש עולה לרכב הנאשם מתוך התחנה; שניהם העידו כי ירדו מן הרכב נוסעים (פועלים) שנחשדו בשהייה בלתי חוקית, הם נבדקו אחד-אחד ונמצא שהם אחזים אישורי שהייה כדין; שניהם העידו כי במושב האחורי ברכב הנאשם שהה השב"ח, ומשנבדקו המסמכים שאחז התברר כי הוא שוהה בלתי חוקי; שניהם העידו כי הנאשם הגיב באופן קולני, מתריס וולגרי (אף הנאשם אישר בהודעתו **ת/1** כי צעק); שניהם העידו, כפי שאישרו הנאשם ועד ההגנה, כי הנאשם פנה לשב"ח בעברית ואמר לו לומר שעלה לרכב עתה. כאמור, גירסתם של השוטרים - באשר לליבת הארוע - סבירה והגיונית ואין לי כל סיבה לפקפק באמינותם. הם תיארו את הארוע, כל אחד מנקודת מבטו, כאשר כל אחד מבליט פרטים אחרים מן הארוע כפי שנכרתו בזכרונו וכפי שתפסו את תשומת ליבו. כאמור, מרבית פרטי הארוע כפי שהעידו עליהם השוטרים, התאשרו בגירסת הנאשם עצמו (הן בהודעתו והן בעדותו) - כך אישר הנאשם כי עצר בתחנת האוטובוס ליד קניון G על מנת להוריד את הנוסעים; כך אישר בסמוך לכך הגיעו השוטרים מאחוריו על מנת לבדוק את הנוסעים; כך אישר כי הנוסעים היו בתהליך ירידה מן הרכב ("כ-30-40 אחוזים"); כך אישר, גם אם חזר בו (ושוב חזר בו) כי השב"ח שהה בתוך רכבו; כך אישר כי צעק כשהבין שהשוטרים מייחסים לו הסעת השב"ח; וכך גם אישר כי אמר לשב"ח בעברית, בנוכחות השוטרים, לומר כי עלה לרכב עתה.

ב. לא נעלמו מעיני הסתירות שהתגלו בין דברי השוטרים, ואולם, סתירות אלה אינן כה מהותיות ומשמעותיות עד שיש בכוחן לסדוק את עדויות השוטרים או לטעת ספק באשמת הנאשם. בין הסתירות האמורות אמנה את אלה - השוטר העיד כי הניידת עקבה אחר הנאשם והפקח מסר כי לא עקבו אחריו; השוטר העיד כי הניידת כרזה לנאשם לעצור והפקח מסר כי אכן היתה "צ'קלקה" על הניידת, אך רכב הנאשם נעצר בפתאומיות; השוטר העיד כי בדק את הנוסעים שירדו מהרכב למן הנוסע הראשון והפקח מסר כי כל הנוסעים אמנם נבדקו, אך זאת לאחר שחלקם כבר הספיקו לרדת מהרכב אל המדרכה;

השוטר העיד כי הנאשם התקרב לשב"ח בצורה מאיימת וצעק לו בעברית לומר שהוא עלה זה עתה לרכב והפקח מסר כי הנאשם אמר לו זאת בלחש (אם כי שניהם העידו - כפי שגם הנאשם אישר בהודעתו - שהנאשם צעק והתנהג בצורה וולגרית וקולנית); השוטר העיד כי הגיעו בני משפחה של הנאשם או מכרים שלו ושוחחו עמו בערבית לאחר הארוע והפקח מסר שהגיע אדם אחד שדיבר עמו בערבית.

הנה כי כן, לא נעלמו מעיני הסתירות שעלו מעדויות השוטרים, ואולם, כאמור, לא ראיתי שבסתירות אלה יש כדי לפגום בליבת העדויות, שעיקריהן דומות ונתמכות בדברי הנאשם עצמו - השוטרים עצרו מאחורי רכב הנאשם לאחר שעורר חשדם שהוא מסיע שוהים בלתי חוקיים; השוטרים שמרו על קשר עין עם רכב הנאשם ולא הבחינו באיש עולה אל הרכב; בניגוד לגירסת הנאשם לא שהו בתחנה אותה עת כ-50 אנשים נוספים; השוטרים התקרבו לרכב הנאשם תוך שהפועלים יורדים ממנו; השוטרים בדקו את מסמכיהם של הפועלים שירדו מן הרכב ויידאו שהם אוחזים באישורים כדין; השוטרים הבחינו בשב"ח כשהוא יושב במושב האחורי של הרכב ולאחר בדיקת מסמכיו הסתבר שהוא שוהה בלתי חוקי; הנאשם אמר לשב"ח לומר שהוא עלה זה עתה לרכב ואינו קשור אליו.

ג. חיזוק נוסף לעדויות השוטרים - מעבר לגירסת הנאשם עצמו כפי שיפורט להלן - ניתן למצוא בדברי השב"ח לשוטר אטבריאן בעת מעצרו. כזכור, השוטר העיד כי **"השב"ח אמר לי שהוא עלה במחסום וזה רשום בדו"ח פעולה"** (עמ' 9, ש' 11). כאמור, דו"ח הפעולה של השוטר לא הוגש על ידי ההגנה וההנחה שאכן תגובתו הספונטנית של השב"ח נרשמה על ידי השוטר; השוטר כלל לא נחקר אודות האמירה ונסיבותיה; העד השב"ח אף הוא לא נחקר בנקודה זו - ועל כן, אף אם לא אקבל כקבילה את אמרת השב"ח (וכאמור, לא מצאתי סיבה שלא לעשות כן), הרי שהאמרה קבילה לעצם אמירת הדברים, ומהווה חיזוק ותמיכה לעדויות השוטרים.

ד. מנגד, אינני נותן כל אמון בגירסת הנאשם וחוסר האמון בנאשם מתחזק ומתחדד נוכח דברי עד ההגנה שהובא מטעמו, הסותרים חזיתית את גירסתו.

כזכור, במענה לכתב האישום טען הנאשם כי השב"ח "חיכה בתחנת האוטובוס" אך לא עלה לרכבו. ואולם, בהודעה **1/ת** אמר ש"השב"ח קפץ מתחנת אוטובוס לתוך האוטו שלי והשוטר ראה את זה". גם בעדותו בבית המשפט אישר הנאשם שהשב"ח שהה ברכבו, אך הסתבך כשסתר עצמו, שוב ושוב, כשפעם טען שראה אותו עולה לרכב ופעם טען שלא ראה אותו עולה לרכב. בנסיבות אלו, ולאור הסתירות המהותיות בגירסאות הנאשם - ובינן לבין הנטען במענה לכתב האישום - אני קובע, בניגוד לגירסת השב"ח, כי השב"ח שהה ברכב הנאשם עת ניגשו אליו השוטרים לבדיקה ולאור העובדה שנתתי אמון בגירסת השוטרים לפיה לא הבחינו באיש עולה לרכבו של הנאשם לאחר שעצר בתחנת האוטובוס, הרי שהמסקנה המתבקשת מכך היא שהנאשם הסיע את השב"ח עובר לעצירתו בתחנה, ובכך עבר עבירה של הסעת תושב זר שלא כדין.

ה. ומכאן לגירסת עד ההגנה השב"ח. גירסת עד ההגנה נסתרת בעדויות שני השוטרים ובעדות הנאשם עצמו. כולם העידו כי השב"ח עוכב כשהוא יושב במושב האחורי ברכב הנאשם והוא הורד מן הרכב

לצורך בדיקה. לעומת זאת, השב"ח - מטעמיו הוא - ויתכן שעל מנת "להגן" על הנאשם מפני אישום בהסעת שב"ח, התבצר בעדותו לפיה כלל לא עלה על רכבו של הנאשם. ברור שגירסה זו לא יכולה לעמוד ובניגוד לעדותו של השב"ח, הוא נתפס ברכב הנאשם והורד ממנו לצורך בדיקה.

בנוסף לאמור לעיל, הרי שבגירסת עד ההגנה שני פרטים מהותיים המתיישבים עם התיזה המפלילה את הנאשם - האחד, השב"ח העיד כי הגיע למקום הארוע ממעבר אייל. גם הנאשם ("צירוף מקרים?") העיד כי אסף את הפועלים לרכבו ממעבר אייל; והשניה, השב"ח אמר לשוטר אטבריאן, עם מעצרו, כי עלה לרכבו של הנאשם במחסום.

1. נקודה נוספת היא העובדה, עליה אין חולק, כי הנאשם פנה לשב"ח בעת המעצר בעברית ואמר לו, בנוכחות השוטרים, להגיד להם שהוא עלה על רכבו עתה. להתרשמותי, הנאשם עשה כן לנגד עיני השוטרים, ובשפה העברית, משתי סיבות - האחת, על מנת לשוות לאמירה נופך ניטראלי וכזה שאינו בא לשבש את החקירה (שכן, כביכול, היא נאמרת בעברית מול השוטרים); והשניה, לא לעורר את חשדם של השוטרים אם ידבר בשפה הערבית. בפניה לשב"ח בשפה העברית ניסה הנאשם - ללא הצלחה, כעולה מגירסת השב"ח - להנציח גירסה מוסכמת בינו לבין השב"ח, לפיה השב"ח עלה לרכב מתחנת האוטובוס ללא הסכמת הנאשם. בכך, ללא ספק הכשיל את השוטרים במילוי תפקידם (אף בנסיבות העולות, לכאורה, כדי שיבוש מהלכי חקירה ומשפט).

2. לא ראיתי, כטענת ההגנה, באי רישום פרטיהם של הפועלים שירדו מרכב הנאשם משום מחדל חקירה - ראשית, השוטרים נהגו בתום לב, שעה ששיחררו את הפועלים לאחר שנבדקו ונמצאו נושאי אישורי שהייה כדוין; שנית, השב"ח נחקר, נגבתה ממנו הודעה והנאשם אף בחר להביאו כעד הגנה מטעמו, ובכך נסללה בפניו הדרך להביא את גירסת ההגנה מפי "הגבורה"; ושלישית, בנסיבות בהן העידו שני השוטרים כי מרגע שעצר הנאשם בתחנת האוטובוס לא הבחינו באיש עולה לרכב (להבדיל מפועלים שורדים ממנו), הנאשם סתר עצמו כשפעם טען שראה את השב"ח עולה לרכב ופעם טען שהיפך והשב"ח סתר גירסת הנאשם והשוטרים - לא ראיתי כיצד נפגעה הגנת הנאשם.

9. לאור האמור לעיל, הוכח לפניי, מעבר לספק סביר, כי הנאשם הסיע את השב"ח (לא הועלתה גירסה חלופית לפיה הנאשם הסיע את השב"ח אך לא ידע - מבחינת היסוד הנפשי - כי מדובר בשב"ח או כי טעה לחשוב שאין מדובר בשב"ח) במקום המתואר בכתב האישום וכי הנאשם הכשיל את השוטרים במילוי תפקידם, כשפנה לשב"ח בנוכחותם ואמר לו מה להגיד.

נוכח זאת, אני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' כסלו תשע"ז, 07 דצמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אבישי רובינשטיין, הנאשם ובאת-כוחו.